

Barbara Krafft, Dramat w ogr

Na alejce posypanej świeżym piaskiem,
Przy rabatce obsadzonej pelargonią,
Ktoś udusił panią sznurkiem, albo paskiem.
Kto? Nie wiemy. Przypuszczalnie, chyba on ją.
A poza tym, nic na działkach się nie dzieje,
Co niedziela działkowiczów barwny tłum,
Każdy coś tam sobie plewi, coś tam sieje,
Na natury łono z żoną pędzi tu.
Z papierowej torby, co stała w altance,
Dzikim winem gęsto wokół obrośniętej,
Zamiast marchwi wydobyto cztery palce,
A za nimi kciuk i resztę, czyli rękę.
A poza tym nic na działkach się nie dzieje,
Co niedziela działkowiczów barwny tłum,
Pośród kwiatów głośno dziecię się zaśmieje,
Bo wesoło, bo beztrzesko jemu tu.
Obco brzmią tu straszne słowa: powódź, pożar,
Nikt się gazem nie zatruje w swej altanie,
Co najwyżej z nieprawego znajdziesz łoża
Dziecię, w grządce groszku zręcznie zakopane.
A poza tym, nic na działkach się nie dzieje,
Co niedziela działkowiczów barwny tłum
Gwoździkami zbijesz ławkę, gdy się chwieje,
Pszczołki brzękiem ukołyszają cię do snu.
Tam poziomek w krąg czerwienią się jagody,
Gruszki wiszą, ciężkie sokiem, na gałęzi,
Nie zakłóca nic radości i pogody,
Choć w wspomnianych już poziomkach ktoś zarzęzi.
To poza tym wciąż na działkach pięknie będzie,
Co niedziela działkowiczów barwny tłum,
Z parcianego węża wodą sięgniesz wszędzie,
W szumie drzewek ledwie słyhać ciche : bul bul bul